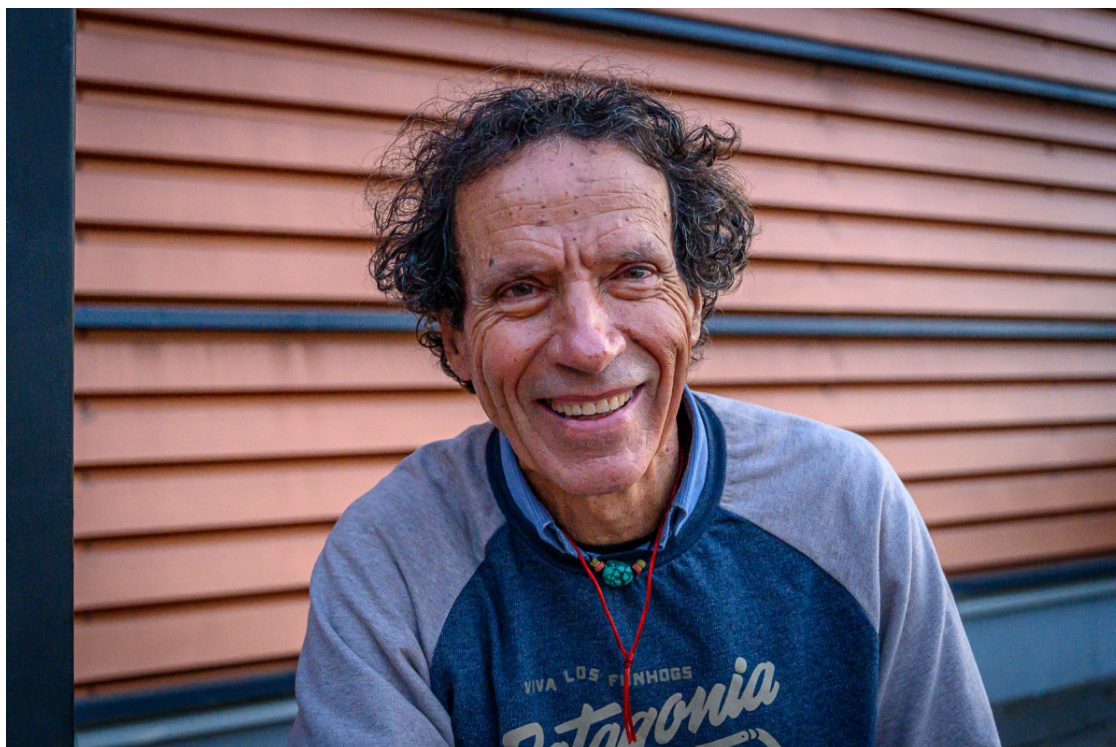

Esports | Sergi Garcia | Actualitzat el 15/11/2019 a les 10:58

Òscar Cadiach: «L'alpinisme ha perdut el seu punt més romàntic»

L'alpinista català rebrà el premi Flor de Neu d'Honor al Festival de Cinema de Muntanya de Torelló, que arrenca aquest divendres

Òscar Cadiach alpinista que ha conquerit els 14 vuitmils, sense oxigen | Josep M Montaner

L'alpinista català Òscar Cadiach serà homenatjat al Festival de Cinema de Muntanya de Torelló, (<https://www.naciodigital.cat/osona/noticia/61530/mes/pellicules/mai/al/festival/cinema/muntanya/torello>) que comença aquest divendres, per la seva carrera alpinística, però també pel seu vessant com a realitzador de diversos documentals. Més enllà de l'ascensió dels 14 vuit mils sense oxigen i de formar part de la primera expedició catalana en coronar el cim de l'Everest, la trajectòria de Cadiach (Barcelona, 1952) ve marcada per la qualitat de les ascensions fetes a l'Himàlaia i al Karakorum.

Entre les més destacades hi figuren el Nanga Parbat el 1984 en estil alpi, l'obertura d'una via al Broad Peak Nord al cap de sis anys, o l'obertura de la via britànica al Shisha Pangma, en només 12 dies. També va formar part de l'ambiciós projecte de la Màgic Line al K2 on, tot i no fer el cim, va escalar la via més complicada a la segona muntanya més alta del món.

- El Festival de Cinema de Muntanya de Torelló li ret homenatge en l'edició d'enguany. Què significa per a vostè?

- Tinc un gran sentiment d'agraïment cap a ells perquè em van obrir les portes d'alguna manera a aquest món del cinema de muntanya i van crear un estímul per a que acabés gravant les imatges a les meves expedicions. A la gent del Festival de Cinema de Muntanya de Torelló els conec de fa

molts anys, de les primeres expedicions i viatges internacionals quan presentàvem les pel·lícules que feia i sempre he guardat un gran record d'aquells moments. Van estar molt atents a les presentacions que vaig fer i van convidar-me a fer de jurat en altres ocasions. Per mi és un honor rebre aquest homenatge.

- Vostè té una llarga trajectòria alpinística, però també és fotògraf i càmera d'altura. Es viu de forma diferent la muntanya darrere l'objectiu?

- Quan graves imatges durant una expedició tens una complicació afegida. Has d'escalar la muntanya i intentar enregistrar imatges sempre que la muntanya ho permeti. Evidentment hi ha molts moments on és impossible treure la càmera i aquesta és una de les limitacions que té el cinema de muntanya. Al documental de la Màgic Line al KS ,per exemple, trobo que vam fer molt bona feina; estàvem escalant la segona muntanya més alta del planeta, i d'un gran nivell tècnic, però alhora vam enregistrar molt de material.

- De les pel·lícules que ha realitzat, de quina guarda més bon record?

- Possiblement em quedaria amb el documental que vam realitzar per al programa "Al filo de lo imposible" sobre l'ascensió de George Mallory i Andrew Irvine del 1924. Va ser una gran experiència i crec que el resultat del projecte va ser molt bo.

Òscar Cadiach alpinista que ha conquerit els 14 vuitmils, sense oxigen. Foto: Josep M Montaner

- D'on li ve la passió pel món de l'alpinisme?

- Doncs el meu pare era capità de la marina mercant, i des de ben petit em va transmetre la seva passió pel mar. Per altre banda la meva mare va ser qui em va portar a la muntanya i poc a poc vaig anar descobrint aquest món. També recordo que em va marcar molt que als nou anys em regalessin el llibre *La conquesta de l'Everest*, que narrava les aventures d'Edmund Hillary. Anys més tard puc dir que he pogut pujar a l'Everest pels dos vessants: el de Hillary i el de Mallory. A part, el segon cop que vaig estar a l'Everest, el mateix Edmund Hillary va ser el nostre cap d'expedició honorífic.

- Durant els últims anys ens han arribat imatges de grans massificacions a les muntanyes. Des que va començar a escalar com ha canviat l'alpinisme?

- S'ha perdut el punt més romàntic de l'alpinisme. El d'explorar i obrir noves vies, de buscar reptes que t'omplin i connectar amb la muntanya. Si es veritat que la manera com s'han encarat les expedicions comercials ha potenciat que les muntanyes s'hagin massificat: oxigen, cordes fixes, portadors, xerpes, etc. A l'Everest ara mateix hi arriba qui té un major poder econòmic i no sempre és qui està millor preparat. Al final el Nepal és un país molt pobre i es guanya la vida amb això. També he de dir que l'Everest està massificat als voltants del mes de maig, la resta del any no hi ha ningú. No hem d'oblidar que podem trobar les mateixes sensacions en muntanyes més baixes i sense anar tant lluny.

- Ha estat el primer alpinista català en coronar els catorze vuit mils sense servir-se d'oxigen suplementari. Amb quin 8.000 es queda?

- Amb el Nanga Parbat. Va ser el meu primer vuit mil, que per mi era un gran somni, però a part d'això va ser una expedició en estil alpí, durant una setmana i amb el meu company Jordi Magriñà. Ens vam quedar els dos sols a la muntanya i vam inaugurar una travessa per la vessant del Diamir aconseguint fer cim a la primera. L'esperit d'exploració i de conèixer noves rutes ens motivava, i així continua sent.

-Van passar 33 anys des del Nanga Parbat fins al Broad Peak. En quin moment va decidir anar a completar els catorze?

- Completar els catorze vuit mils no ha estat sempre al meu cap, de fet del 2001 al Lhotse van passar deu anys fins al següent vuit mil. Allà va ser quan m'ho vaig plantejar com a repte després d'escalar el Manaslu, l'any 2011. Em vaig posar les piles i vaig anar a pel "*hat trick*" català que dic jo: Annapurna, Daulhaguri i K2 que vaig completar en uns tres mesos. I després van venir el Kanchenjunga, el Gasherbrum I i finalment, tancant el cercle, el Broad Peak.

- Quin ha estat el millor moment que ha viscut a la muntanya?

- L'experiència del cim de l'Everest l'any 1985 ha estat el millor moment que he viscut dalt de la muntanya. Vaig conèixer la notícia del naixement de la meua filla just després de fer el cim a la muntanya més alta del món tal i com havia llegit en aquell llibre anys enrere. Va ser especial.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=Tq4ParSuU3w>

-I el pitjor?

- Doncs si el millor moment me'l va donar la benvinguda a la vida de la meua filla, el pitjor me l'ha donat la mort. Sense cap dubte la mort del meu company Manel de Matta durant l'expedició de la Màgic Line al K2 ha estat la pitjor experiència que he viscut. És molt dur perdre un company de cordada.

- Com es el dia a dia d'Oscar Cadiach quan no és d'expedició?

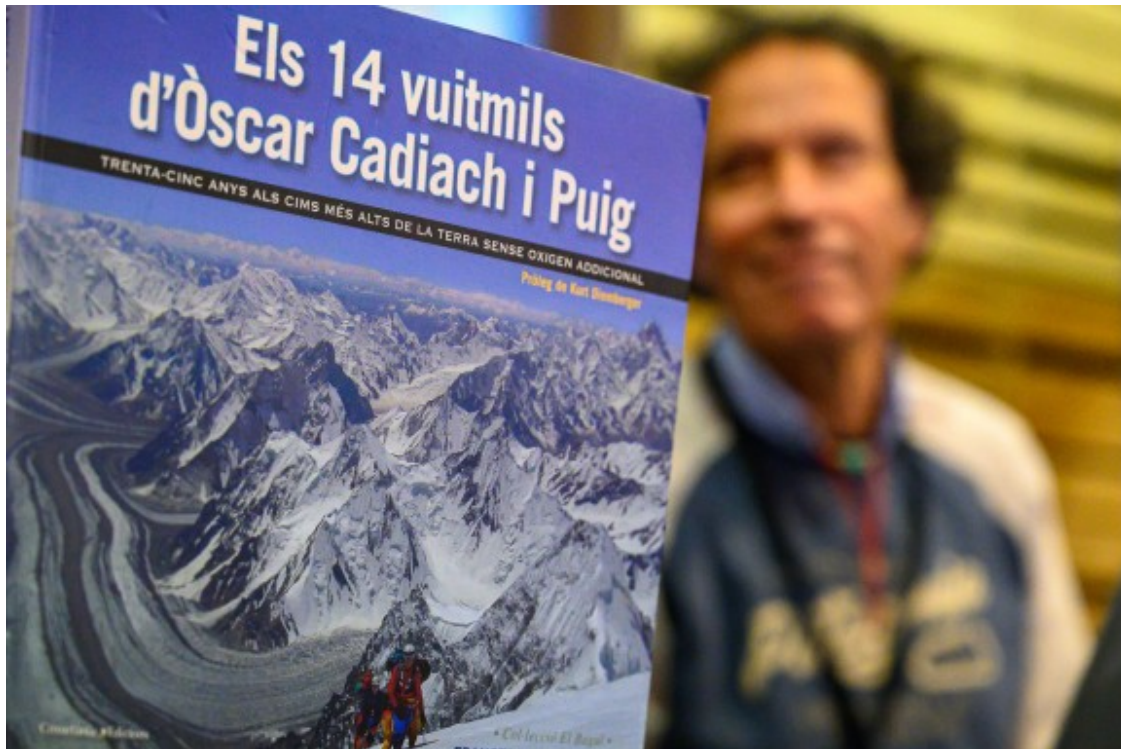
- Doncs em dedico a fer guiatges de muntanya de tot tipus. Fa uns dies que he tornat de l'Himalaia on he portat uns clients a fer un *trekking*. A part d'això també faig cursos de muntanya i dono conferències. Això sí, però sempre que em conviden a anar a algun lloc poso una condició, i és que pugui compartir alguna activitat a la natura allà on vagi. Al final això és el més bonic, poder descobrir nous llocs i compartir-ho amb la gent que t'acompanya.

- Com es prepara per afrontar una nova expedició?

- A part d'escalar, la meua preparació es basa en realitzar diferents esports que em permetin entrenar la meua capacitat de resistència. Ja sigui anant amb bicicleta, nedant o sumant metres de desnivell caminant. Tot això acompanyat d'una bona alimentació. Cuidar-se i entrenar bé són clau per preparar qualsevol repte.

-Mirant al futur, quins projectes li queden per fer? Té alguna espineta clavada?

- El projecte de la Via Lactea m'hagues encantat fer-lo possible. Es tracta d'una travessa que comença pujant cim del Gyachng Khan (7.948m) per una nova ruta i continua fins al cim del Cho-You (8.100m) per una aresta d'uns set kilòmetres en distància lineal. Entre el 2013 i 2014 vaig estar a prop de realitzar el projecte quan estava amb els catorze vuit mils, però ens van faltar ajudes per arribar al pressupost i el vam descartar. La passada primavera vam intentar tornar al Gyachung Khan per obrir una nova ruta fins al cim, però ho vam tenir d'aplaçar. El més complicat a part de tancar el pressupost és trobar els companys de cordada adequats. Al 2020 intentarem tornar-hi.

Òscar Cadiach alpinista que ha conquerit els 14 vuitmils, sense oxigen. Foto: Josep M Montaner